Ragnhild

Skjernöyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

Skjernøpposten

NR 1.

21. ÅRG.

I første nummer av SKJERNØYPOSTEN nevnte vi at motivet var å lokke fram skjulte litterære egenskaper hos Skjernøyfolk og la andre få del i dem og i det hele tatt aktivisere flest mulig. Og vi nevnte også at startskuddet er gått.

Ja, 20 år er gått siden den gang, og det startskuddet avisen fikk en februardag i 1969 har gjort at den eksisterer ennå, og takket være ivrige Skjernøyfolk på øya og utflyttere samt andre fra fjern og nær som har hjulpet oss med stoff og oppmuntret oss til å fortsette.
Vi må nok innrømme at til sine tider har det vært vanskelig å få satt sammen enkelte utgaver av mangel på stoff, men det har alltid løst seg slik at nummerne har kommet ut nokså jevnt.
Og i dag kan vi si at det er moro å kunne utgi et blad etter 20 år, og å ha vært med helt fra starten.
Og skjulte litterære egenskaper blandt Skjernøyfolk har det vært mye av. Det viser seg ved å bla tilbake i avisene og se på alle innlegg og fortellinger som er kommet inn. Og vi tror trygt vi kan si at alt dette er historie som er bevart for ettertiden. Mange av disse innlegg er skrevet ned av folk som ikke er blandt oss i dag (ved rask gjennomgåelse av avisene viser det seg at 58 er døde i løpet av disse 20 år). Fra begynnelsen hadde vi en fast føljetong som het "Det var i krigens tid" og senere om skipsopphogging, skole og vegarbeid og om kjente personligheter, her finner en så mangt. Her står det også hvor mange som er født i løpet av årene, hvor mange giftermål, husbygging o.l.
Vi vil også tilby de leserne som savner noen nummer av Skjernøyposten eller mangler noen på komplett samling å trykke opp en del til dere. Dere kan ordne dette ved å ta kontakt over tlf. 043 68611 eller sende en liten beskjed. Vi må nok ta litt ekstra betaling enn hva et nummer av Skjernøyposten koster, for litt ekstra arbeid blir det jo.

For ett år siden nevnte vi hvordan de første bladene ble trykket, vi stod med to tomme hender uten noen ting. Vi fikk et rentefritt lån gjennom Skjernøy Vel til å dekke porto og div., men takket være folkets interesse, greide vi snart å tilbakebetale lånet. I dag sitter vi inne med egen fotokopieringsmaskin som går jevnt og trutt både til bryllupssanger og sanger og program til enhver anledning og til vårt eget behov.
Hvor lenge vi har tenkt å fortsette? Ja, det kommer vel an på interessen blandt folket. For vi vet det er uendelig av muligheter. Stoff fra forskjellige tider, reiseskildringer og dagligdagse ting. Vi vil nok en gang sende ballen ut til leserne og se om de ikke har noe som kan brukes. Vi kan også ta imot bilder. Disse vil selvfølgelig bli returnert etter bruk.
For 10 år siden hadde vi et jubileum hvor vi gjennom "Lindesnes" avis fikk trykket opp noen sider med bilder. I dag tror vi at vi er så "flinke" at vi vil greie oss selv.
Vi vil gi ut noen ekstrasider hvor vi vil ta med noe av det vi har skrevet om i løpet av de årene vi har holdt på, da særlig det som går under navnet SMÅNYTT.
Så kjære lesere, startskuddet for de neste 20 år er gått.

SKJERNÖYPOSTEN
- ORGAN FOR SKJERNÖYFOLK UTE OG HJEMME-

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. 043-68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5425368.
Kontakt i USA:
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 30.-
USA $ 5.-

litt fiskeprat

En uvanlig vinter er snart forbi. Den ene stormen sterkere enn den andre, uke etter uke, men med temperatur fra 3 til 10 grader pluss i de 3 vintermåndene, og bare noen få sjøværsdager for fiskerne. Ja det er helt utrolig. Reketralerne er ute av og til mellom bøyene, og det viser seg at det er reker på Revet. Det er tatt fangster opp til 1000 kg. på de korte turene som de har kunne komme på sjøen.
Her er også kommet en god del sei i størrelsen opp til 2 kg. og lyr er det også blitt noe mere av enn de siste årene, helst kilos lyr. Og det samme med torsken, veldig mye i størrelsen 1 til 1,2 kg., men nesten ikke stor torsk. Trollgarna har nesten ikke vært i bruk i hele vinter. Uværet har gjort at garna går fulle av tang istedet for torsk. Men som sagt, uværet har begrenset så å si alt fiske.
Her er også en god del sild i år, især på Kirkevika og Strømsvika er det tatt garnfangster på 200 - 300 kg. Men prisen har vært elendig, helt nede i kr. 1,50 pr. kg og da skal det mye til for at det blir penger av det.

Dette var jo ikke mye å skrive om, men vi får håpe at vi går lysere tider i møte, med mye fisk og en fin vår.

Ungdomsforeningen - fra s. 4.

Nå nærmer vinteren seg slutten også for i år, og påsken er nær. Som nevnt i årsmeldingen begynte kveldsbibelskolen 18. januar og det vil bli en kveld senere i vinter. Det har også vært 2 såkalte kosekvelder, så er det møteuke fra 28. febr. til søndag 5. mars ved Jan Olav Brufjell. Ungdomsforeningens utlodning er i år lørdag 11. mars.
Så steller Ungdomsgruppa til rekefest fredag 17. mars.

Til slutt skal vi komme inn på valget av de forskjellige styrer; I Ungdomsfor.: Roald Syvertsen, Henry Abrahamsen (ny) Aslaug Karlsen, Liv Syvertsen (ny) og Bente Dyrstad. Av dem ble Roald Syvertsen valgt til formann. Kasserer er som tidligere Aslaug Karlsen. Styret i Ungdomsgruppa; Elin Dyrstad (ny), Bjørg Sylvi Greipsland, Tom Inge Dyrstad (ny) og Sigurd Aalvik.
Styret i Yngres; Liv Brit Jenssen, Henning Jenssen (ny), Eilif Christensen og Ruth Gundersen (ny).
Det ble på årsmøtet talt varmt for at formennene må velges på årsmøtet, som det står i vedtektene, istedetfor innen styret som det er gjort de siste år.

xxxxxxxxxxxxx

UNGDOMSFORENINGEN

Årsmøtet ble holdt onsdag 7. nov. kl. 19.00 hvor det var samlet ca. 30-35 medl. Årsmeldingen som ble lest av formannen, Arvid Gabrielsen, begynte med å takke alle trofaste medlemmer som har tatt mange tak når de er blitt spurt. Velviljen synes mange ganger rørende, og det er godt å kjenne fellesskapet. Vi er jo ikke så mange - men det er mange oppgaver som skal fylles. - For de som venter på Herren får ny kraft (Es. 40.31).

Ungdomsforeningen har stått for 43 samvær i året som gikk, og dette fordeler seg slik: 7 fester, 2 møteuker fra tirsdag til søndag, 11 onsdags- og søndagsmøter, 2 bønn- og vitnemøter, 2 kveldsbibelskoler, 1 jubileumsfest, 2 utlodninger, en tur til Landøy, 10 styremøter og en dugnad. Det har bare vært en dugnad, men huskomiteen har vært kalt inn til praktisk arbeid og dette har fungert greit.
Festene fredags kveld og søndags ettermiddag er godt besøkt, med en god del yngre fredags kveld. Søndags ettermiddag er det mange "hele familier" som møter fram.
Møteuke med Kari Kolstad i mars og Bjarne Christensen i okt. var besøkt godt over gjennomsnittet. Onsdagsmøtene med tilreisende predikanter gjennom Halse Misjonsforening burde få bedre oppslutning. Tallet har vært nede i 3-4 tilhørere og dette er trist både for predikanten og for den misjonen han representerer.
Kveldsbibelskolen i vinter ved Bjørkhaug og i høst ved Stensager synes å avta i interesse. Det må spørres flere ganger for å få nok deltakere.
Utlodningskomiteen har gjort en god jobb og med gode resultater. Kakeutlodningen i høst til offer for kretsen gav også bra resultat. Takk til alle!
Jubileumsfesten gikk av stabelen den 18. sept. Da var Skjernøy Kristelige Ungdomsforening 85 år og kapellet 75 år. Det var innbudt 4 prester med fruer, kretsform. Alf Vigsnes og kretssekr. Bjarne Christensen. Festen ble ledet av Jostein Handal, hovedtaler var prost Stensager. Sang av Skjernøy kr. Ungdomskor (S K U K). Tilbakeblikk i foreningen ble gitt av Bjarne Christensen. Hilsener ved Gudrun og Godvin Ousland og res.kap. Bjørkhaug og kretsform. Vigsnes. Det var også hilsninger fra eldre utflyttede medlemmer. Kapellet var meget fint pyntet og var stuvfullt, ca. 150 stk. En fest en tenker tilbake på med glede.

Båtturen gikk i år til Landøy. Det var en av de aller fineste søndager i juni og frammøtet var det aller beste. Jostein Handal var dagens taler og det var sang og rebusløp.
Fisketuren som skulle ha vært i juli, regnet og blåste bort, likesom året før. -- Det har som nevnt bare vært en dugnad med rydding ute og vask inne for kvinner og menn. Huskomiteen har tatt seg av mindre oppgaver som maling, beising, planering av jord, såing osv. To av foreningens medlemmer var på Lindesnes Nærradios lokaler på Vigeland og snekret, på oppfordring fra styret i L. N. Ved kapellet er det planert ut to lass med jord på sørsiden av veien. -- På ettersommeren var fire fra styret i Fyresdal i Telemark for å se på border og stoler. Det ble kjøpt 12 border og en stol ble tatt med hjem som prøve. -- Den nye hovedinngangen er også kommet på plass i år. Midler til stoler i storesalen er kommet godt i gang, men det mangler ennå en del, så penger til dette ønskes fremdeles.
Julen 1988 og festene bar preg av de gode gamle, for å si det slik. Det var høy stemning og festene ble greit avviklet.

til s. 3.

FORRETNINGSDRIFT PÅ SKJERNØY

Det har nok vært drevet en viss form for handel på Skjernøy fra langt tilbake i historien. Skjernøysund lå jo ideelt og sentralt til for slik handelsvirksomhet da det meste av innenskjærstrafikken passerte dette sundet. Når de skulle ro eller seile langs kysten, kom de jo best i ly for uvær - og fiender - ved å gå på innsiden av Skjernøya. Vi har jo også beretninger om at noen av de gamle kongene stoppet opp her. Og kjent for mange er nok at det i Skjernøysund var et "kongelig privilligert gjestgiveri". Og det var rart om det ikke i den forbindelse også foregikk litt små-handel.

Men det er forretningsdrift i nyere tid vi har tenkt å ta for oss her.
Det har vært drevet 3 forretninger her ute, som vi kjenner til. Den ene var på Rosnes (sannsynligvis den første), drevet av Edmund Karlsen, halvbror til Cecilie (Silja) Knudsen. Han var født i 1843, men akkurat når han begynte og sluttet med denne forretningen vet vi ikke. Han holdt til i 2. etg. i det gamle huset som stod ved siden av Alma Knudsens hus (nå Norman Vågsvolls). Hvis noen har videre opplysninger om dette, ville vi være svært takknemmelige.

Så har vi forretningen som ble drevet i Bergsdalen. Den vet vi heller ikke så svært mye om, men den ble startet av Reinert Olsen (Reinert i Bergsdalen), vi tror en gang i 1890-årene. Den ble drevet av ham og hans kone Severine og senere av datteren Thala fram til omkring 1915. - Også her er vi takknemmelige for suplerende opplysninger.

Men i denne forbindelse er det "Krambua" vi har tenkt å skrive litt om. Her er vi så heldige å ha alle protokollene "in takt" og kan følge begivenhetene helt fra starten. Alt av interesse er samvittighetsfullt skrevet ned, og for det meste med den nydeligste håndskrift. Det begynte med at; "Aar 1892 den 9/9 paabegyndtes foreningshandel paa gaarden Nedre Farestad og blev kaldt for Stjernøens Aktie Forbrugsforening".
Det var nok Jens Jørgensen og lærer Paulus Valvik som var pådriverne, men de fikk 18 aksjehavere helt fra starten.
Det første styret bestod av: Paulus Valvik (form.), Ole Tellefsen, Gunder Salvesen, Hans G. Hansen og Carl Mikaelsen. Jens Jørgensen ble den første bestyrer.
Lønnen var kr. 500.- pr. år og det var lange timer, fra kl. 09.00 - 20.00, med en times middag. En tur til Tregde eller Mandal etter varer ble betalt med kr. 0,50.
Om selve bygningen er det lite å finne, men den har vel holdt seg noenlunne det samme til slutten av 30-årene. -- Ser dere ikke for dere dette lille rommet, med faste benker langs nord- og vestveggen, disken innforbi med alle skuffene på baksiden og selve butikken bak dette med alle hyllene på veggen. Dette var bare en liten del av bygningen. Lageret, som lå i sørenden, opptok atskillig større plass, med alle melsekkene, kasser og tønner. Oppe på loftet fantes fiskestenger og annet utstyr.
Oljebua var et lite utbygg rett ved inngangen i nordhjørnet. Her var det parafintønner og annet som ikke måtte komme i forbindelse med matvarer. På sørsiden lå tjæretønna med en stor treplugg i hullet.
Her tronet, i vår barndom, Johan Jenssen bak disken. I middagstiden kunne han av og til rydde en av hyllene og ta seg en middagsstrekk der.
Her på bua samlet mannfolkene seg hver kveld og pratet og spurte nytt om fisket og diskuterte verdenssituasjonen i sin alminnelighet. Luften kunne av og til være stinn av tobakksrøyk, og spyttebakken under benken nesten renne over. Treffsikkerheten hos de fleste kunne være fantastisk.

Midt inne i rommet bak disken, durte det i en kraftig ovn, og noen brukte også den når de fant det beleilig. - Dette var det sosiale samlingspunkt og som sådan hadde det nok også sin store betydning.
Butikken ble aldri noen stor økonomisk suksess, men det var da heller ikke meningen. "Butikken skal være til for folket" sa Johan Jenssen, og den parolen levde han etter. Familier med 8 - 10 barn var intet unntak i den tiden, og det kunne være beinhardt bare å skaffe mat nok til en slik gjeng. Det var her Krambua kom inn og i de harde 20- og 30-årene var det nok ikke mange som ikke hadde betydelig gjeld der. Det var faktisk som et rentefritt lån. Mange kom med egg og tildels smør som de solgte eller byttet i varer. At butikken kunne holde det gående på den måten, var jo litt av et under. Det var nok takket være langmodige og menneskevennlige grossister i Mandal, særlig Holbek Thomassen. En gang i 30-årene skyldte de ham kr. 5000.-,og det var mange penger den gang. Han kunne nok ha slått butikken konkurs på dagen om han det hadde ønsket. Men som sagt, det måtte være folk som forstod situasjonen og viste stor tålmodighet. Og det ble da også alltid en ordning. Smått om sen ble tidene litt bedre og folk fikk litt mere kontanter mellom hendene. Folk satte sin ære i å gjøre opp for seg, men en del gjeld måtte også strykes. Andre bad om akkord og var villige til å betale f.eks. halvparten hvis den andre ble strøket. Ja det kunne ikke være lett å drive forretning under slike forhold. Nevnes må at da Kristian Nikolaisen flyttet fra øya i 1932 gjorde han opp all sin gjeld og dette syntes styret var så fint at de bevilget kr. 25.- til en avskjedsgave til ham.

Det var altså Jens Jørgensen som var bestyrer fra starten i 1892 til han døde i 1902. Da tok hans sønn Johan Jenssen over, og bare med et avbrekk på ca. 17 mndr. i 1918-19, da en Gustav Jensen drev forretningen, var han bestyrer helt fram til 1937. I mer enn 33 år; det var jo litt av en bragd da det skulle innsikt og omdømme til for å få det til å svive. Og lønnen skulle vel neppe heller friste. Den var i 1920 kommet opp i kr. 2700.- pr. år, men p.g.a. vanskelige tider falt den igjen og var i 1935 nede i kr. 1700.-

Man kan si at i den generasjonen var krambua Johan Jenssen. I 1917 ble det feiret 25-års jubileum. Det ble skrevet et dikt som vi gjerne vil ta med, se neste side.

I 1922 ble det satt opp en krav på brygga. Den ble nok til stor hjelp med alle de tunge kolli som skulle på land. Den 22. april i 1933 brøt det ut brann på butikken. Det var rundt pipa det hadde tatt fyr, men den ble forholdsvis raskt slukket. En del vannskader ble det, men ikke så mye.
I 1937 overtok Mauritz Jenssen butikken etter sin far Johan. Han begynte med en lønn på kr. 1000.- pr. år. Ungdommen i dag kan nok ikke fatte at slikt var mulig. Og selv om det lå lavt, var det vel ikke helt uvanlig. Pengene var ennå ganske mye verd.
I 1939 ble det foretatt en utvidelse mot nord og det var nok høyst påkrevd.
Så kom krigens år, som ble heller vanskelige. Sommeren -41 ble hele øyas befolkning evakuert og bare til Landøy kom ca. 70 stykker. En stor del av forretningen ble tatt med og satt opp i A. S. Langfeldts lokaler og var nok til stor hjelp der. - Det var også harde isvintre i disse årene og vanskelig å få varene fram. Det ble likevel feiret 50-års jubileum høsten -42, hvor de serverte kringle og ekte kaffe.
I referatet fra et styremøte i febr. -43 (etter at German Gabrielsen var arrestert) heter det at

German Gabrielsen ikke kunne være tilstede da han 'er borte'.

Og neste gang at G. G. fremdeles var forhindret fra å møte.

Og her er diktet ved "Stjernø Handelsforenings 25-aars fest":
Tone; Jeg vil verge mitt land.

Her vi samles til fest, og hver eneste gjest
er velkommen til samvær, til dekkede bord.
Det er Krambua vor som har vokset sig stor,
den spanderer idag, og trods dyrtid vi spiser og drikker i lag.

Under solskinn og regn - som et samlingens tegn
utpaa odden den stod i et kvart hundre aar.
Derav rigdom ei flød, men vort daglige brød
fik vi lettere frem, naar det derfra fordeltes til mange smaa hjem.

Vi vil minnes idag den som tok første tak,
han Jens Jørgensen Farestad, foreningens far.
Han la grundvolden god, saa forretningen stod
og staar grundfast idag, og for Østøia er den en velfærdssag.

Johan Jenssen tok fat, der hvor faderen slap,
og gaar trofast i faderens ærlige spor.
Og om tiden den skred, stadig flere blev med,
saa vi nu her idag, jubilerer og fester for felles sag.

Gud som hjalp til idag, han vil fremme vor sag
saa at alt ogsaa her til hans ære maa ske.
Han velsigne vor haand, han gi nøisomhets sand.
Han gi kvinde og mand, daglig nødtørft og næring av sjø og av land.

Paulus Valvik.

Vi avslutter denne artikkelen i neste nr.

DE GAMLE SOMMERFJØS PÅ "SKAUEN".

Redaktøren av Skjernøyposten oppfordrer leserne til å sende en hilsen til neste nummers 20-års jubileum over nyttår. Jeg følger gjerne denne oppfordring og starter med å gratulere med "Et historisk møte", hvor Skjernøy Historielag ble stiftet. Gratulere med dette verdifulle initiativ, og lykke til for det vel kvalifiserte styre som er valgt.
Det skisserte arbeidsområde for historielaget er fullt av verdifulle forslag langs den kulturelle linje "fra igår, via idag til imorgen".

La også meg få lov til å peke på et område hvor kanskje noe - i tur og orden - kan gjøres. Jeg tenker på de gjenværende, solide steinmurer etter fordoms sommerfjøs på de tidligere fellesarealer på Rosnes. De utrolig mange murer er for de flestes vedkommende godt synlige for avhver spasserende eller joggende rundt våa. Da vår familie for 25 år siden bygget hytte like ved porten til fellesarealet, og derved ble nærmeste "nabo", var det fremdeles et fjøs som hadde tak, men det ble snart brent ned.
Disse rester etter gammel bebyggelse representerer et verdifullt kulturminne fra en nær fortid. Mitt forslag til overveielse er å restaurere 1 - 2 fjøs som et minne om det hektiske hverdagsliv som må ha utfoldet seg der - med så mange kuer på båsen og på beite og så mange personer engasjert i stell, melking og transport. Restaureringsgraden kunne vel være på linje med de små løer/fjøs langs vegen rundt Dyrstad, som er satt i stand og treverket malt.

Neste side --

Det skulle være interessant å se en kartskisse av den avgrensede mark, hvor det befinner seg flere fjøsmurer. Hvordan greide man i praksis å dele opp dette areal mellom så vidt mange brukere og samtidig beskytte mot dyrenes beiting?
Når det gjelder det nystiftede Skjernøy Historielag, så bør det være en selvfølge at alle hytteeiere melder seg som støttemedlemmer.

Gunnar Spilling.

ETTER VED I RONA.

I min barndom og ungdom var ikke Skjernøya dekket av skog slik som idag. -- Hver familie hadde ei eller to kyr, noen enda 3 og de fleste hadde jo flere sauer, og disse dyrene nappet opp de spirene til mulige trær før det ble noen størrelse på dem.
Derfor måtte hver familie sørge for brensel til koking og oppvarming til vinteren fra andre steder. Mange var flinke til å plukke opp drivved fra sjøen, men ellers ble det å kjøpe ved enten gjennom kjøpmenn i byen eller direkte fra bøndene på fastlandet.
På Vesterøya bestilte vi ofte vinterveden fra bøndene omkring Rona - vest i Halse kommune.
Husker særskilt en sommer - kunne mulig være i 1918. Min far var på langfart, Severine Pettersen, vår nabo, og min mor hadde bestilt bjørkeved - 1 mål hver, eller om det var en favn - er vel litt forskjell på lengden av vedtrærne - fra en bonde i nærheten av Rona og så gjaldt det å få hentet veden.
Severine hadde 2 gutter, Per og Sverre. Per var vel ca. 13-14 år det året, og jeg 1/2 år yngre.
Mødrene avtalte å bruke den første godværsdagen til henting av veden.
Severines far, Gjert Jørgensen, hadde en ganske stor båt - av gårdsfolk kalt "Kamsjatka". Den ble brukt til å føre høy fra Stusøy, som dengang hadde noen dyrkede sletter. Per som var båtvant og flink både med årene og seilet, hadde fått løfte på å låne skjekta til Karl Jørgensen (far til Mauritz) og alle barnas venn og fikk også låne seilet.
Da dagen kom ble vi fordelt slik; Severine, min mor Bolette, min søster Alfild og Sverre i "Kamsjatka" og Per og jeg i skjekta. Min bror Olaf ble hos Karl og Søverine Jørgensen som han kalte far og mor.
Været var ganske bra. Damene rodde "Kamsjatka". Det var litt bris fra nord-vest, så Per fant ut at han kunne bruke seilet og krysse sundet og videre vestover. Det var ganske tidlig på morgenen og en vakker dag. Damene var øvde med årene og det bar med bra fart vestover Per som satt ved roret og hadde ansvaret med storseilet, mens jeg var ordret til å passe fokka i skjekta, krysset vi roerne med en seierstolt mine mange ganger.
Vi la turen gjennom Brattholmsundet og utenom Gismerøya, og alt gikk greit. Det er et drøyt stykke hjemme fra Sundet - inn Skogsfjorden og til Rona. Et lite stykke innenfor "kanalen" sto vedlagene.
Nå kom tinene med nistene frem og det smakte sikkert herlig etter båtturen - og i den vakre naturen.
Men hvilen varte sikkert ikke lenge, for det gjalt å nytte tiden.
Veden måtte ombord, og etter mødrenes beregning skulle 3/4 mål i Karl Jørgensens skjekte og resten i storbåten.
Ja, så bar det på hjemvei, og da gikk det tyngre med båtene lastet. Men nå hadde vinden gått mere vestlig og øket på. Og da vi kom ut på Mannefjorden hadde vi den rett bakfra. Vi i skjekta hadde derfor fått ordre om å seile innenom Gismerøya, og jeg synes jeg den dag i dag ser Per for meg som den stolte skipper som hadde alt under kontroll. - Hjemveien gikk fint. - Per stirret mot land i Sundet om mulig å oppdage noen av

naboene som så ham i hans manøvrer i denne flotte medvinds bør. Og da damene senere ankom med den tunglastede storbåten, var det litt av en storkar som tok imot på brygga.
Kommet vel til land, var det en ny sjau med å hive veden på land. Siden skulle den legges opp i pene vedlag på bryggekanten. Og en fordel var det da å bo så nær sjøen. Utpå sommeren var det ikke så lang vei for å få veden i hus.
Men en drøy dag hadde vi hatt og tigget sikkert ikke om å få være lenge oppe.

Carla Stjernesund Bjor.

HILSEN FRA "EN SOM ELSKER SKJERNØYA".

Jeg har lenge gått og tenkt jeg ville skrive noen ord til Skjernøyposten om mitt forhold til Skjernøya.
Det jeg husker best er fra Dyrstad, om sommeren når vi som unggutter, Syvert og meg, var ute hos bestemor i høyonna og hjalp til å bære hjem høyet.
Om morgenen var det enten å bruke ljå eller å sitte to timer å dreie på slipesteinen for bestefar, for ljåen den skulle alltid være skarp. Så når middagen var vel fortært, gikk alle jentene og guttene til stranda for å ta et bad i Trappehola. Jeg husker der spesilet Karoline og Liv som var som fisken i vannet.
Skjernøya var alt for meg så noe unaturlig var det nok ikke at drømmen om en hyttetomt vokste med årene, og selvsagt måtte den ligge på øya. -- Det var da jeg spurte Mauritz om han hadde en liten plass til meg så jeg kunne få bygd meg en hytte, og som Mauritz var, var svaret at vi skal se på det. To uker etter kom han tilbake med beskjeden: "Det er i orden, sett i gang du".
Jeg satte i gang med støping av murer i 1937, og så begynte Mauritz med reisverket, og påsken 1939 stod den ferdig.
Jeg hadde den gang en timelønn på kr. 1,55, så det var litt av en jobb å få det til.
I den tiden byggingen pågitt holdt de på å rive verftet på Gismerøya. Jeg fikk da god hjelp av min far, og vi rodde materialene fra Gismerøya til Skjernøya vinterstid. -- Leien for tomten ble satt til kr. 10.- pr. år, så langt om lenge ble den forhøyet til kr. 100.- pr. år.

Så kom dagen da livet til Mauritz ebbet ut og nevøene fra Farsund overtok gården.
Etter en stund ble jeg av disse tilbudt å få kjøpe grunnen hvor hytten står, og i dag er jeg eier av 2 mål av den jorda jeg alltid har likt så godt.
Hytta har jeg som min beste medisin, så når jeg har en ledig stund er jeg ute og koser meg med båten og villingfiske.

Gilbert.

Skjernøpposten

Organ for Skjernøyfolk ute og hjemme.

Nr. 2 VÅREN 1971 3. årg.

DET ER VEL FAGRE STUNDER ---

Det er vår. Vi er i begynnelsen av mai og det blåser en lett, kald brise, så temperaturen greier ikke å komme opp i mer enn 6-9 gr. om dagen og ned til 2-3 om natta. Sola står opp i halv-fem tida og går ned ca. halv ni. Folk har skiftet til vårtøyet, noen går og hutrer og fryser under de tynne plagg. Vi venter på ordentlig varme.

Påskeliljene blomstrer for fullt i hagene, sammen med andre blomster som har våknet opp av dvalen. Blåveisen er nesten avblomstret, men i stedet er det kommet hauguevia og hvitveis og liblomster. Trærne setter nye knopper og bjørka grønnes i lienc. Der er tegn på liv og vi har mye fint i vente.

Dyreliv er det også; skjønt det er nokså smått. En tur over øya i de tidlige morgentimer møtte vi to råkyr, en hane som nå har fått sommerdrakt og orrhanen som var i full aktivitet oppe i hein.

Som vi vet befant det seg etter krigen to hester på øya. Den ene som var eid av Tønnes Emanuel Berge var svart og vi har hatt med bilde av den tidligere. Den andre hesten befant seg i Valvik og eides av Harald Aalvik. Denne hesten var lys (fjording) og kanskje litt mindre enn den på Berge. Vi bringer et bilde av hesten i Valvik under høylasting. Bildet er dessverre litt mørkt så vi har prøvd å klippe vekk en del av bakgrunnen. Denne hesten ble solgt til slakt høsten 1968.

Så har vi fått noen bilder fra snurpefisket med skøyta "Vigdis" som eides av Paul og Arne Kristiansen. Skøyta som opprinnelig var hjemmehørende på Udøy, ble kjøpt til Skjernøy tidlig på 50-tallet. Den var 42 fot lang og hadde da en 35 Hk Rapp semidiesel motor. Senere ble denne motoren skiftet ut med en større. Denne skøyta ble i alle år benyttet til snurpefiske etter makrell om sommeren. Foruten eierne Paul og Arne, bestod mannskapet av Edvard Gundersen og Erling Jenssen, men ofte kunne det være mange flere ombord som turister. Makrellfisket var da gjerne bra og sluttresultatet kunne mange ganger ligge mellom 50 og 100 tonn.
Skøyta ble senere kjøpt av kondemneringsfondet og fant sin grav blandt sei og lyr utforbi Odd. (Skjernøyposten nr. 2/1971).

Når det har vært snakk om isvintre, minnes vi å ha hørt tale om at de i sin tid dro langt til havs på isen for å fiske torsk og kveite. Noe sikkert har vi ikke visst, men nå har vi fått en artikkel som stod i "Lindesnes" i 1936, som vi gjerne vil gjengi. Kilden til disse opplysningene vet vi ikke, men vi vet at lærer Fuglevik har skrevet om det samme. Og her følger beretningen:

DA MAN SPASSERTE TIL REVET OG FISKET KVEITE

Eldre folk kan fortelle at man var vant til meget strengere vintre før i tiden. For 60 - 70 år siden begynte gjerne vinteren i oktober, med frost og snø, og varte utover til april. Omkring 1870 skal det ha vært en usedvanlig snøvinter. Helt ut i april lå snøen meterhøy i Mandals gater så der var laget trappetrin ned til forretningene. Vinteren 1893 kan nok mange enda huske. Da var det fin-fint skiføre i påsken, som det året falt langt ut i april. 1893 hadde ikke bare snø, men også is. Det fortelles at postbåten ikke kom inn til Kleven på flere uker; og med de dårlige landverts forbindelser man hadde dengang, var byen så godt som blokkert.
Foruten den kjente isvinter under Syvårskrigen, lever der ennå på folkemunne beretninger om vinteren 1837-38. Nøyaktige opplysninger har det vært umulig å få, men havisen hadde dengang satt inn og knuget hele landsdelen i sitt kolde favntak. Landet var blokkert av snø, så trafikken foregikk på isen. Utover Mannefjorden kjørte man helt til Ryvingen med hest og slede.
Den verste kuldeperioden inntraff i 1859, og den later til å ha vært enda hårdere. Isen lå så langt til havs en kunne se, og fiskerne var i en prekær situasjon, bare henvist til å sitte med et håndsnøre vet et hull i isen.
Da var det at noen spreke karer fra Valvik på Skjernøy laget historie. De utrustet seg med dypvannssnører og dro avgårde utover isen med kjelke og piggstav.
En mils vei utenfor Ryvingen laget de ordentlige hull i isen og fisket helleflyndre! Det gikk bra, og de var utover hver dag. Men så en ettermiddag mens de fisket på det beste, merker de en svak bevegelse i isen. Det var blåst litt opp, og utenfor stod dønning og brøt på. Snørene kom opp i en fart, og innover bar det hals over hode. De nådde land, men da var havet utenfor en tordnende masse av isflak som ble knast istykker eller skrudd opp i været av storm og dønning.

-vi.-

Det nevnes i denne artikkelen at det var strengere vintre før i tiden, og det kan nok stemme. Men etter at dette var skrevet har vi i sannhet også hatt noen strenge vintre. Vi kan jo nevne vintrene 1941 og 1942. De var så visst harde nok og drivisen hindret nesten all trafikk langs kysten. -- Så hadde vi vinteren 1970, med enorme snømengder. Drivisen satte også inn og lammet all småbåttrafikk i lange tider. Ja, vi behøver ikke å gå lenger tilbake enn til vintrene 1986 og 1987. Det var kulden og isen som dominerte da. (Se Skjernøyposten nr. 1 for disse årene). Men vi har også opplevd mange milde vintre i de siste 20 - 30 årene, kanskje særlig i 60-årene.
Så vi ser at alt går i bølgegang, ikke minst været. Vi får glede oss over de milde vintrene, og heller kle oss godt - og fryde oss, også i snø- og isvintrene.

SKJERNØY HISTORIELAG SKRIVER:

Vil herved gjennom Skjernøyposten rette en tusen takk til dere som har støttet opp om historielaget. Da vi i des./jan. måned sendte ut postgiroblanketter til samtlige av dere som abonnerer på Skjernøyposten, var vi spente på oppslutningen, men den har vært flott. Ca. 4.000.- kroner er det kommet inn på postgironummer 3603354. Men er det flere som ønsker å bli medlem eller støttemedlem er prisen kr. 30.- Det er flere som har sendt 100 - 200 kroner, det er jo noe som varmer godt.
Tusen takk til dere som har gitt gjenstander til Dyrstad skolehus og skolemuseet vi arbeider med å få til. Men vi trenger flere gjenstander så som gamle penalhus, ransler, tavler, kulerammer, gamle klær som var typiske for skolebarn i eldre tid, matbokser, melkeflasker, bøker, gamle parafinlamper, kort sagt det som hører til i en skolestue. Har du noe så skriv eller ring 68716 til Rita Syrstad Solvang, Skjernøy, 4500 Mandal.
Her er en orientering over noen saker Skjernøy Historielag har på trappene i vår/sommer; Tirsdag 14. mars kl. 1930 på grendehuset er det nytt møte i laget. Da vil Torborg Ånensen, som i løpet av vinteren har arbeidet med Rosnes historie, lese opp for oss det hun har skrevet ned. Dette vil helt sikkert bli interessant. Ellers vil vi ha opplesning av gode fortellinger, mat, kaffe og planlegging av driften videre i historielaget.
For dere som er interessert i Hvor eventuelt kjerka i Kjerkevika var og hvor gravhauger ligger på øya, har historielaget satt opp to lørdager hvor ferden går til følgende; lørdag 22. april kl. 1500 møtes vi i Kjerkevika og tar for oss Skjernøysund og Juvika. Lørdag 29. april kl. 1500 møtes vi ved kapellet og tar for oss Høgevarden og Båtevika. Ta med niste og godt fottøy.
Det har i mange år vært tradisjon å feire Olsok ved Dyrstad skole, men i de siste årene har dette falt vekk da de som strevde med dette ble eldre og gikk trøtt. Skjernøy Historielag har overtatt skolehusdriften og vil til sommeren arrangere Olsok igjen den 29. juli. Dette kommer vi nærmere tilbake til.
Dette var noen av de tingene Skjernøy Historielag steller med. Er du interessert i å vite mere, er du hjertelig velkommen på grendehuset 14. mars kl. 1930 til en koselig kveld.
Skjernøy Historielag vil benytte anledningen til å gratulere Skjernøyposten med 20-års jubileumet. Det er en prisverdig innsats dere har gjort, takk for at dere fortsatt holder på og lykke til videre.
Mange hilsenes fra Skjernøy Historielag v/forkvinne

Rita Dyrstad Solvang.

I denne forbindelse vil vi ta med ét postkort som viser Vågen på Farestad. Kortet ble sendt til U.S.A. i 1907 og er siden kommet tilbake til øya. Det er desverre litt ødelagt da forsiden er benyttet til tekst.

Smånytt fra øya

Det er blitt en fin lekeplass på den gamle skoleplanen på Farestad. Noen foreldre har satt opp en grei lekehytte med rutsjebane som er veldig populær for de minste barna. Det er Arbeidsstua for barn og Hobbyklubben som har stått for den økonomiske del av hytta. Det er også plassert lekeapparater og sandkasse, pluss at gjerdet rundt plassen er gjort ferdig.
Vegvesenet har også satt solide fendere langs veien foran skolehuset, så da skulle dette være en trygg lekeplass. ------

Storekjødna synes å være et yndet tilholdssted for bevere. Det er sett minst 4 stykker der. Men det er ikke bare fryd og gammen å ha dem der. De snauhogger området for trær og det er tenkt å søke fellingstillatelse for noen av dem. ----------

Garasjene på den nye parkeringsplassen på Kniben er ferdige og tatt i bruk. 14 stykker sammenhengende. Men akk, bilene får ikke stå i fred. Det har vært innbrudd og hærverk på to biler som sto der. Det er særlig stereoanlegg de er ute etter. Det er trist at slikt skal skje her på vår fredelige Skjernøya. Det var noe som var helt utenkelig før i tida; men nå som vi er landfaste får vi besøk av mange slags elementer og det er dessverre ikke alle som har ærlige hensikter. Moral; hold bil låst, hold garasjen låst. ---------

Vi takker for all innkommet kontingent. Det ligger rimelig bra an i forhold til i fjor, men ennå mangler det endel. -------

Med denne milde vinteren og høye temepratur i sjøen, må vi ha algeoppblomstringen i fjor i tankene. Det skal ble spennende å se hva som kommer til å skje. Vi får bare håpe at alt går bra. ------

Hos Helga Jenssen gikk det et ganske kraftig steinras tidligere i vinter. Hun bor under et bratt fjell, Asperåsen, og satt inne og hørte hva hun trodde var kraftig torden. Neste dag fikk hun se at det nok var noe ganske annet. Noen kolosale steinblokker hadde rast ut av fjellet. En var gått gjennom veggen og muren i fjøset og flere andre lå kloss inn til veggen. Den største tippet de var på ca. 20 tonn og hadde denne truffet huset, hadde nok ødeleggelsene blitt atskillig større. ----------

Det tynnes blandt de eldre på Farestad. Pauline Jenssen døde 16/1, 77 år gammel. Det vil merkes i gården at hun er borte. Hun holdt alltid "åpent hus" og pratet med alle. Hun var enke etter sin mann Arne, som døde for noen år siden. Vi lyser fred over hennes minne. -------

Et annet Farestad-menneske er også gått bort. Hans Petter Tørressen døde den 3/2, 83 år gammel. Han og hans bror Hjalmar bygde hus sammen da de kom hjem fra Amerika for flere år siden. Hans Petter var på Aldershjemmet i Mandal en ganske kort tid før han døde. Vi lyser fred over hans minne. ---------

Vi gratulerer Jon Harald Aalvik, Valvik og Astrid Høyland, Vigeland som forlovet seg nå i vinter. ----

Rosnesjenta Aud Jacobsen og Helge Jørgensen fra Danmark giftet seg 20/1. De bor i Kristiansand. Våre hjerteligste gratulasjoner til dem. ----------

Heidi Larsen, N. Farestad og Øyvind Seyffarth, Hille giftet seg den 21/1. Våre hjerteligste gratulasjoner også til dem. -------

Vi vil ønske Tor M. Pedersen og Astrid Egra velkommen til øya. De har kjøpt huset til Karsten Berge på Smedbakken, Dyrstad. Tor er jo gammel Skjernøy-gutt. -----

Og så har vi gullbrudeparet Harald og Marie Aalvik, som feiret sitt gullbryllup den 25. febr. De kom til øya straks etter krigen og kjøpte hus i Valvik. Harald arbeidet mye i vegvesenet og var også vegvokter på Skjernøy til han gikk av med pensjon. Han hadde også hest og dro litt rundt til folk med forskjellig slags arbeide. De har 3 sønner som er gift og bor på øya, samt 2 døtre som bor andre steder.
Gullbryllupfesten ble feiret hos sine barn i Valvik og til stede var også deres forlovere, Eirik og Birgit Juel fra Spangreid.
Gullbrudeparet går nå i sitt 82. år. Vi ønsker dem hjertelig tillykke og mange gode år framover.

Hva er det som skjer med været? Store variasjoner har det alltid vært, men denne vintereh har vel vært ganske spesiell. Faktisk ikke snø på marka i det hele tatt og nesten ikke temperatur under 0 siden før jul. Utsprungne blåveis i Ankerodden 7. januar, liblomster på Rosnes, løvetann og smørblomster midt på vinteren. Ja, slik kan en fortsette. Utover i februar ble plenene grønne, knopper og skudd på busker og trær. Snøklokkene er nesten avblomstret, likeså mange krokus. Påskeliljene er nesten ute - i begynnelsen av mars. Og mildværet bare fortsetter og fortsetter og nå kan det vel neppe bli noe alvorlig tilbakeslag.
Ja i sannhet, en merkelig vinter, Men så har det også vært den mildeste som er registrert noensinne her hos oss. --- Første del av jan. varstille og fin, men så satte det inn med kuling og storm fra s.v. og vest og det har i store trekk vedvart ut febr. med sjø og dårlig fiskevær. Og gråvær har det vært i hele vinter, og helt minimalt med sol. Men selv om vi har hatt mye ruskevær har vi nok bare ligget i utkanten. Oppetter Vestlandet og lenger nord har de vel aldri hatt så mange storm-og orkandager som i vinter. Ja, noen dager langt over orkan. Polarfronten må ha ligget langt nord i år. - Og mens vi faktisk ikke har hatt snøfilla har de andre steder nesten druknet i snø. Det er det helt ekstreme som dominerer været nå til dags.
Vel, vi får glede oss over det milde været, men føler oss på en måte snytt for en årstid. Hvordan det vil bli videre - når våren, etter kalenderen, virkelig kommer, kan en bare lure på. Men det blir lysere for hver dag som går og sola kommer høyere og høyere på himmelen, så det går den rette veien. Og så er det ikke lenge før våren er her for alvor.
Vi takker for oss og ønsker vel møtt i slutten av mai.

Vi får plass til en liten notis fra Skjernøy Vel's årsmøte. - Det vil i den nærmeste framtid bli sendt rundt et spørreskjema til alle husstander på øya angående hvordan vi ønsker at Skjernøya skal bli i framtida, da helst i forbinnelse med bebyggelse og miljø. Dette er i forbinnelse med den nye kommuneplanen som er under utarbeidelse.
Vær med å si hvordan du ønsker Skjernøya skal se ut i framtida! Nå har vi anledning til å være med å påvirke planen i den lei vi ønsker. Når planen er utarbeidet og nærmest vedtatt (antagelig i løpet av året) blir det svært vanskelig. Skjemaene vil bli innsamlet når de er utfylt. De behøver ikke underskrives. Det er bare for å få en oversikt over beboernes ønsker.----------

Ekstra

Ekstra

HVA HAR VI SKREVET OM I "SKJERNØYPOSTEN" SIDEN 1969.

Vi tar med noen klipp fra forskjellige ting vi har skrevet om, da helst det som går under "Smånytt" Avisnummer og årgang er merket av øverst.

Nr 1 - 69

HVORDAN DET BLE TID

Ideen ble först luftet av Sigurd som syntes det ville være veldig göy med en slik liten avis. Håkon hadde faktisk gått å tenkt på det samme og var enig i at ideen burde realiseres. Georg ble kontaktet og var ivrig med på notene. -Förste konstituerende möte ble holdt på Ryvingen fyr ut på forsommeren. Men sommer er nå sommer og heller litt vanskelig tid å konsentrere seg. Og så SLIK en sommer da, som i fjor. Men med tre karer med et slikt gå-på- humör, må noe nödvendigvis skje. Vi kom sammen igen på hösten og pratet og diskuterte videre. Og siden er det blitt pratet og diskutert en hel masse. Og her presenterer vi for leserne et foreløbig resultat. Vi får håpe det blir bedre etter hvert.

Motivet bak ideen er å lokke fram skjulte literere egenskaper hos Skjernöyfolk, la andre få del i dem og i det hele tatt aktivisere flest mulig.

Startskuddet er gått!

Nr 4 - 71

Det hender så mangt.

Det skjedde at Johan Kristiansen holdt på å trekke hummerteiner i frisk bør og som vanlig hadde han pipa i munnen. Et kraftig vindkast blåser plutselig pipa ut av munnen hans og langt bortover sjøen. Se så, der forsvant den, tenker han mismodig. Men en måke oppfatter øyeblikkelig situasjonen og styrter som en pil i sjøen og tar pipa i nebbet og flyr til vers med den. Etter noen runder har den vissst fått nok røyk for en stund, og den bestemmer seg for å gi pipa tilbake til eiermannen. Den tar sikte på båten og slipper pipa som havner i sjøen kloss ved båtripa. Det er bare for Johan å bøye seg ned og ta den opp.. Believe it or not.

Nr 1 - 72

Johan Abrahamsen Valvik var 4. februar ute for en nifs oppleyelse. Da han i 8-tida om morgenen var ute for å trekke trollgarna vestenfor Hjelmen, i stiv nordøst kuling, stoppet plutselig motoren. Og før han fikk ut dreggen, var han med den sterke vinden drevet ut i dypa i Mannefjorden og med stor fart ste det rett til havs. Men heldigvis drev han rett mot Klevehausen og ved å knytte garnsetteriene på dreggtauet fikk han bunn og feste for dreggen. Slik ble han liggende til i 12-tida. mens det var disig i været og vinden økte på. Han festet en oljetrøye til en åre som han vinket med. Erling Lunde, som drev og tralet reker lenger inne i fjorden fikk øye på han og de kom ut og slepte han hjem.

Han var heldig som drev over Klevehausen og fikk feste med dreggen, da den var siste grunne før åpne havet og der var muligheterne for redning små. Sikkert en nifs opplevelse.

Nr 4 - 72

Et drama var under oppseiling i vår sørligste skjærgård lørdag 11/11. En av fyrbetjentene på Ryvingen fyr, Jens Ilum, oppdaget en båt som lå og drev et lite stykke vest av Slettingen. Det blåste stiv s.v.lig kuling med grov sjø. R/K "Ambassador Bay" ble varslet og i løpet av ganske kort tid var den på pletten og fikk sleper omb. og ikke lenge etter lå båten trygt fortøyd i Mandal. Det var en 60 fots båt som var innkjøpt av et Puertorikansk ektepar som nå var i ferd med å kjøre den hjemover. De kunne lett ha endt sine dager et sted mellom Slettingen og Oddskjærene og sender nok en vennlig tanke til han som oppdaget dem, og redningsskøyta som berget dem.

Ekstra

Nr 4 - 73

En uheldig hikejeger kom roende inn til Ytre Hodevik lørdag morgen 17. nov. etter å ha rodd hele natta. Han hadde fått motorstopp ved Vårøy og hadde drevet østover da vinden blåste fra vest. Et stort leteapparat var satt i sving, men heldigvis greide han seg ved egen hjelp. Redningsskøyta gikk ut fredagskveld, og hadde da passert like ved han uten å få øye på ham. Mannen var fra Sånum og er ca. 25 år. Moral: Ha alltid lommelykt og fyrstikker med deg i båten, for å kunne gi deg til kjenne i mørka.

Nr 3 - 74

Det hender mye rart her ute, men at folk går seg vill på lyse kvelden hörer til det uvanlige. Slikt skjedde her i sommer at en pike kom bort fra kjæresten sin. Mannen fikk varslet folk og hjelpekorpset fra Mandal rykket ut for å lete. Heldigvis ble hun fort funnet og lykkelig gjenforenet med vennen.

Nr 3 - 74

Her i sommer fant Målfrid Berge ut at hun ville besöke sin mann Torgeir som er kaptein ombord på M/S "Maple" av Kristiasand. Hun gjorde det på den enkle og greie måten at hun lot sin sönn Svein og broren Reimoth Dyrstad sette seg ut til Oddeboene hvor hun gikk ombord på båten som var på veg fra Höyanger til Sundsvall i Sverige. Båten er på ca. 18000 tonn og ruvet nok ganske godt i billedet blandt riglere og snurpebåter.

Nr 3 - 75

Det var altså en ekstra varm sommer i år, og da det jo også er kvinneår var det en som fölte seg så frigjort at hun opptråtte i topplös på krambua. Hun var riktignok ikke norsk, men etter alt skriveriet i sommer i "Lindesnes" ligger de visst ikke langt etter der heller.

Ekstra

Nr 2 - 77

Etter mange år uten flaggstang ved Dyrstad gamle skolehus, vaier atter flagget der på ny flaggstang. Et fint syn med det norske flagget mellom gran og björk 17. mai. Ellers er det kommet ny pipe og ovn i den gamle skolestua, så til 100-års jubileet skal ingen fryse.

Nr 1 - 78

Vi har tidligere skrevet om at lokalradioen har vært på Skjernöya og gjort opptak. Denne gang var det vår egen lille Skjernöypost som var gjenstand for oppmerksomheten. En repressentant for NRK - Kr.sand var ute og intervjuet vår redaktör, Sigurd Aalvik ang. Skjernöyposten. Så neste dag, den 30/2, fikk vi höre intervjuet i lokalsendingen kl. 12.00. Her fortalte da Sigurd om bladets tilblivelse og hvordan det ble drevet.
Vi fikk nå vite at NRK-Fjernsynet var interessert i å gjöre noen opptak fra Skjernöya for programmet 'Norge Rundt' og at de da også ville besöke Skjernöypostens redaksjon. Dette skjedde da torsdag 2/3 og angåedne resultatet kan vi bare henvise til programmet i TV 'Norge Rundt' som antagelig vil bli sendt den 17/3. ---------

Nr 1 - 79

Skjernøypostens 10 års jubileum

HVORDAN DET BLE TIL. Slik står overskriften på 3. side av Skjernøypost nr. 1. «De 3 vise menn» satt på Ryvingen fyr en fin sommer og prata om å få i stand en liten avis. Det var Sigurd, Georg og Håkon som fant på dette. Ut på høsten kom de i gang for alvor.

Startskuddet er gått! Dette er allerede 10 år siden.

Hvordan jeg vet det? Jo, jeg setter hver avis inn i ei bok, jeg har dem alle. Det er meget interessant å lese de gamle avisene. Vil si de er kommet langt. Ikke kast avisen, heft dem inn i ei bok, der leserne vil få enda mer glede av dem.

Til dere innflyttere som blir fornærma for å bli kalt innflyttere og ikke Skjernøyfolk, husk på, «DET SKAL MERE TIL Å VÆRE SKJERNØYMENNESKE ENN Å VÆRE FØDT DER».

Til redaktøren og dere i redaksjonen, og alle andre medarbeidere, vil jeg sende en hjertens takk. Til lykke med 10 års jubileet. Må mange, mange år til følge, med nyheter fra øya og folket, borte og hjemme.

Los Angeles, Cal. ja. 1979.

Lillian Boyle.